

Stačí sa na pár minút zastaviť ....

Stačí sa na pár minút zastaviť, zamyslieť, porozmýšľať, počúvať a je to. Nie je to také zložité, ako sa zdá. História nám chce mnoho povedať, poradiť, aby sa predišlo starým chybám.

Žiaci IX.A počúvali, keď som ich **10. 6. 2022** zobrala na **vyučovaciu hodinu do mesta**. Do nášho mesta Spišské Podhradie, ktoré tak, ako iné starobylé mestá, dýcha históriou. Zastavili sme sa na chodníku pri hlavnej ceste. Z jednej strany chodník lemuje plot, na ktorom visia **fotografie mesta** odhadom z prelomu 19. a 20. storočia. Majú veľkú výpovednú hodnotu, stačí sa pár minút sústredene pozerieť, zamyslieť, počúvať. Pokračovali sme ďalej na cintorín, kde na jeho začiatku je hrob z pozostatkami ľudí **zo staršej doby bronzovej 1800 rokov pr.Kr.**. Zašli sme ku hlavnému krížu, odkiaľ bol len kúsok od hrobu jednej z osobností nášho mesta, **Jána Harmattu**. Neďaleko od jeho hrobu je hrob **Imrého Festa**, ďalšej významnej osobnosti nášho mesta, i keď menej známej. Na inom konci cintorína je rodinná hrobka **Griegerovcov**, ktorých spišské parky boli známe v širokom okolí. Pri každom hrobe sme sa na pár minút zastavili, pripomenuli si prácu a život týchto ľudí. Cestou späť sme sa zastavili pri evanjelickom kostole, kde slávnostné omše navštevovalo kedysi mnoho šľachtických rodín z mesta aj okolia. Ďalej naše kroky viedli k mestskej knižnici, kde je pamätná tabuľa venovaná **Štefanovi Ciskovi**, ktorý sa zaslúžil o založenie vlastivednej izby z vyše 900 exponátmi v roku 1967. Naša posledná zastávka bola pri budove polície. Táto budova ako aj budova Materskej školy, stojí na pozemku, ktorý kedysi patril šľachtickej **rodine Vydocov**. Stála tam ich vila zo záhradami.

Čo bolo kedysi, už nie je. Život ide ďalej. Kolobeh života je neustály. Tí, čo tu žili, už nie sú, ale **sme tu my, aby sme zachovali ich odkaz** a prispeli trochu svojej práce do mozaiky, ktorá tiež raz bude súčasťou histórie nášho mesta.

PaedDr. Renáta Valková

